

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Άγιοι Γεώργιος Αρχιεπίσκοπος Μυτιλήνης, Συμεών ο Νέος Στυλίτης και Δαβίδ ο Μοναχός

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/883/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 24/04/2024 09:54:24

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 1 Φεβρουαρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Στις αρχές του ογδόου αιώνας ζούσε στη Μυτιλήνη ο Αδριανός και η Κωνσταντώ, που απέκτησαν επτά παιδιά, από τα όποια τα πέντε έγιναν μοναχοί. Τρία από αυτά ήταν ο Δαβίδ, ο Συμεών και ο Γεώργιος.

Πρωτότοκος ήταν ο Δαβίδ, που γεννήθηκε το έτος 717 ή 718 μ.Χ. Έμαθε λίγα γράμματα και σε ηλικία 16 ετών, ενώ έβοσκε τα πρόβατα του πατέρα του, σε ώρα μεγάλης καταιγίδας, είδε σε όραμα τον άγιο Αντώνιο να τον καλεί στο μοναχικό βίο και συγκεκριμένα να του δίνει εντολή να μεταβεί στη Μικρά Ασία στο όρος Ίδη, που είναι αντίκρυ στη Λέσβο και λίγο βορειότερα, για να μονάσει εκεί. Ο Δαβίδ με μεγάλη προθυμία και χαρά δέχτηκε τη συμβουλή του Μέγα Αντωνίου, ήλθε στη Μικρά Ασία, όπου έζησε στο όρος Ίδη μέσα σε μια σπηλιά με μεγάλη άσκηση, τρώγοντας άγρια χόρτα. Εκεί έζησε τριάντα χρόνια. Πάλι με όραμα πήρε την εντολή να έλθει στον επίσκοπο Γάργαρων για να χειροτονηθεί από αυτόν διάκονος και αργότερα πρεσβύτερος. Επέστρεψε και πάλι στο όρος Ίδη, όπου με υπόδειξη ενός αγγέλου, που είδε σε όραμα, χτίζει ναό των αγίων Κηρύκων και Ιουλίττης και μοναστήρι στο οποίο πολύ σύντομα μαζεύτηκαν πολλοί μοναχοί.

Έπειτα από δέκα χρόνια και αφού πέθανε ο πατέρας του, ήρθε η μητέρα του να τον ιδεί έχοντας μαζί της το μικρότερο από τα παιδιά της, τον Συμεών, που ήταν τότε οκτώ χρονών. Είχε γεννηθεί το 765 ή 766 μ.Χ. Ο Συμεών έμεινε κοντά στον αδελφό του, η μητέρα του δε, έπειτα από λίγες ημέρες, επέστρεψε στη Μυτιλήνη και σε λίγο απέθανε.

Ο Συμεών έμαθε γράμματα παραμένοντας στο μοναστήρι του αδελφού του όπου σε ηλικία είκοσι δύο ετών έγινε μοναχός και σε ηλικία 28 ετών χειροτονήθηκε από τον επίσκοπο Γάργαρων Ιερέυς. Δυο χρόνια αργότερα πέθανε ο Δαβίδ σε ηλικία εξήντα εξ ετών, αφού προείδε το θάνατο του και συνέστησε στον αδελφό του Συμεών να επιστρέψει στη Μυτιλήνη. Ο Συμεών συμμορφώθηκε με την εντολή του αδελφού του και επέστρεψε στη Μυτιλήνη της Παναγίας, που ήταν στο νότιο λιμάνι της πόλεως, στο «Μόλο». Εκεί για να μμηθεί την άθληση του παλαιού αγίου Συμεών του Στυλίτη, ανέβηκε σε στύλο και έζησε με φοβερή άσκηση, νηστεία, σκληραγωγία και προσευχή.

Στη συνέχεια πήρε κοντά του και τον αδελφό του Γεώργιο, μοναχό και αυτόν, που γεννήθηκε το έτος 763 μ.Χ. Χειροτονήθηκε και αυτός Ιερέυς και μαζί με τον αδελφό τους και την αδελφή τους, μοναχή και αυτή, Ιλαρία και άλλους μοναχούς έχτισαν μοναστήρι στο οποίο κατέφθαναν πλήθη χριστιανών που διψούσαν να ακούσουν λόγο Θεού και να ζητήσουν την ευλογία των αγίων μοναχών.

Όμως την ησυχία του μοναστηριού και της Εκκλησίας, γενικότερα, τάραξε και πάλι η μανία των εικονομάχων. Ο Αυτοκράτωρ Λέων Ε' ο Αρμένιος (813-820 μ.Χ.) κήρυξε πάλι διωγμούς κατά των χριστιανών. Ο επίσκοπος της Μυτιλήνης Γεώργιος εξορίζεται και τοποθετείται επίσκοπος Μυτιλήνης κάποιος Λέων εικονομάχος, ο οποίος αμέσως στράφηκε κατά του Συμεών και των μοναχών του Μοναστηριού του.

Με τις ενέργειες του εικονομάχου αυτού επισκόπου καταδικάζεται σε θάνατο δια πυρός ο Συμεών, αλλά με θαύμα διασώζεται και παραμένει για ένα διάστημα ανενόχλητος πάνω στο στύλο του, μέχρι που αναγκάζεται πάλι από τον εικονομάχο επίσκοπο να εγκαταλείψει τη Μυτιλήνη και να αποσυρθεί, μαζί με τους μοναχούς, στο μικρό νησάκι, το γνωστό με το όνομα Άγιος Ισίδωρος, που βρίσκεται στον κόλπο Γέρας προς το μέρος της Κουντουρουδιάς, των Λουτρών.

Αργότερα, ο εικονομάχος επίσκοπος κατόρθωσε να αποσπάσει από τον Αυτοκράτορα Μιχαήλ Β' τον Τραυλό (820 - 829 μ.Χ.) διαταγή, με την οποία εξορίζεται ο Συμεών στη «Λαγούσα», νησί ακατοίκητο απέναντι από τα μέρη της Τροίας. Εκεί πήγε ο Συμεών με τη συνοδεία επτά μαθητών του και παρέμεινε και εκεί πάνω σε στύλο 10 μέτρων, ενώ ο αδελφός του Γεώργιος παρέμεινε στη Μυτιλήνη, φροντίζοντας το μοναστήρι.

Αργότερα έφυγε ο Άγιος Συμεών στην Κωνσταντινούπολη, όπου κατάλαβε ότι θα προσέφερε απαραίτητες στην Εκκλησία υπηρεσίες και εγκαταστάθηκε στο μοναστήρι του Νικήτου του Μηδικίου. Με κέντρο το μοναστήρι αυτό περιώδευε από τον Ελλήσποντο μέχρι τα νησιά του Αιγαίου και μέχρι τη Μαύρη Θάλασσα στηρίζοντας με το λόγο του τους χριστιανούς και παρηγορώντας τους διωκόμενους πατέρες, που βρισκότανε εξόριστοι σε διάφορα μέρη από τους εικονομάχους. Στις περιόδους του αυτές εργαζόταν σαν ψαράς, όπου στάθμευε, για να εξοικονομεί ό,τι χρειαζότανε όχι τόσο για τον εαυτό του αλλά για να βοηθά όσους είχανε ανάγκη βοήθειας. Περιοδεύοντας δεν δίδασκε μόνο, αλλά με τη χάρη του Θεού θεράπευε αρρώστους και ίδρυσε και γυναικείο μοναστήρι, στο οποίο μαζεύτηκαν πολλές μοναχές.

Μετά το θάνατο του Μιχαήλ του Τραυλού, ο εικονομάχος διάδοχος του Θεόφιλος κήρυξε πάλι άγριο κατά της Εκκλησίας διωγμό, κατά τον οποίο συνέλαβε τον Συμεών και τη συνοδεία του με σκοπό να τους κλείσει σε φυλακή και να τους εξαφανίσει. Σώθηκε και από αυτόν τον κίνδυνο με την επέμβαση της Αυτοκράτειρας Θεοδώρας, αλλά δεν απέφυγε την τιμωρία εκατόν πενήντα ραβδισμών που διέταξε ο Αυτοκράτωρ, αλλά και την εξορία στην Αφουσία νήσο της Προποντίδος, όπου πήγε μαζί με άλλους διακεκριμένους κήρυκες της Ορθοδοξίας, όπως ήταν ο Θεοφάνης και Θεόδωρος, οι λεγόμενοι Γραπτοί, και άλλοι πατέρες. Και σ' αυτόν τον τόπο της εξορίας ο Συμεών έχτισε ναό της Παναγίας και μοναστήρι μαζεύοντας σ' αυτό όλους τους καταδιωγμένους από τους εικονομάχους πατέρες.

Ο Γεώργιος που παρέμεινε στη Μυτιλήνη είχε και αυτός αρκετές ταλαιπωρίες. Ο εικονομάχος επίσκοπος Λέων τον καταπίεζε με διάφορους τρόπους και τελικά τον έδιωξε από τη Μυτιλήνη, αφού κατέλαβε παρανόμως και πούλησε το μοναστήρι και ό,τι άνηκε σ' αυτό. Ο Γεώργιος αναγκάζεται να φύγει με τους μοναχούς του μοναστηριού σε ένα «ευτελές και βραχύτατον χωρίον» που το έλεγαν «Μυρσίνα». Αλλά και εκεί ερχότανε και τους εύρισκαν χριστιανοί, κι εκεί δίδασκε ο Γεώργιος και έκαμε πολλά θαύματα.

Όταν πέθανε ο εικονομάχος αυτοκράτωρ Θεόφιλος (842 μ.Χ.) η Βασίλισσα Θεοδώρα ανακάλεσε από την εξορία όλους τους εξόριστους πατέρες, όπως και τους Συμεών και Γεώργιο. Οι δύο αυτοί μαζί με τον μετέπειτα Πατριάρχη Μεθόδιο τον ομολογητή, έγιναν οι πιο έμπιστοι σύμβουλοι της Θεοδώρας. Όταν κατά το έτος 843 μ.Χ. με την υπόδειξη του Συμεών έγινε Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ο Μεθόδιος, ο Συμεών μαζί με τους μαθητάς του εγκαταστάθηκε στο μοναστήρι των αγίων Σεργίου και Βάκχου.

Ο Γεώργιος προτείνεται από τη Βασίλισσα να γίνει επίσκοπος Εφέσου, θέση όμως που δεν δέχτηκε ο Γεώργιος, με πρόφαση την ηλικία του. Ήταν τότε ογδόντα χρόνων. Τέλος, έπειτα από πολλές πιέσεις, δέχτηκε να χειροτονηθεί επίσκοπος για τη Μητρόπολη Μυτιλήνης. Σύντομα χειροτονήθηκε και αφού πήρε και από τη Βασίλισσα και από τον Πέτρωνα και Βάρδα πολλά δώρα για τους φτωχούς του νησιού έρχεται με βασιλικό καράβι -δρόμωνα- στη Μυτιλήνη συνοδευόμενος από στρατηγούς και αυλικούς της Θεοδώρας.

Η Μυτιλήνη τον υποδέχτηκε με ενθουσιασμό και χαρά μεγάλη. Ξαναπήρανε τότε στα χέρια τους το μοναστήρι τους οι άγιοι και γιόρτασαν σ' αυτό, υστέρα από τόσα χρόνια διωγμών, τη γιορτή της Γεννήσεως της Θεοτόκου (8 Σεπτεμβρίου 843 μ.Χ.) και έπειτα από λίγες μέρες έγινε η ενθρόνιση του Γεωργίου στο ναό της Αγίας Θεοδώρας, που ήταν ο Μητροπολιτικός ναός, την 14η Σεπτεμβρίου, εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού.

Ένα χρόνο αργότερα (844 μ.Χ.) πέθανε ο Συμεών και τον έθαψαν στο μοναστήρι της Παναγίας. Τον χειμώνα, τον ίδιο χρόνο, ο Γεώργιος ταξίδευσε στη Γοτθογραφία για να επισκεφθεί άρρωστο φίλο του, τον όποιον με τη δύναμη του Θεού θεράπευσε, προφητεύοντας ότι θα αποθάνει έπειτα από επτά χρόνια, όπως και έγινε. Επέστρεψε στη Μυτιλήνη και συνέχισε με ελεημοσύνες, διδασκαλίες, θαύματα το έργο του καλού ποιμένος.

Αποφασίζει, και μάλιστα χειμώνα καιρό, ένα ταξίδι για τη Σμύρνη, όπου ήθελε να ιδεί πνευματικά του παιδιά και μοναστήρια, που εκείνος ίδρυσε σε οικόπεδα που του είχαν χαρίσει μαθητές του. Στη Σμύρνη όμως παρέμεινε λίγες ήμερες, γιατί εμφανίζεται Άγγελος Θεού μπροστά του και προλέγει το θάνατο του. Επιστρέφει σύντομα στη Μυτιλήνη, όπου περνά όλη τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή, κάνοντας και τη λειτουργία της Μεγάλης Πέμπτης. Καταλαβαίνει ότι ήρθε το τέλος του. Δίνει με συγκίνηση τις τελευταίες συμβουλές και ευχές στα πνευματικά του παιδιά και παραδίνει το πνεύμα του στον Κύριο το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου του έτους 845 ή 846 μ.Χ.. Τον ενταφίασαν με μεγάλες τιμές στον τάφο του αδελφού του Συμεών.

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

Ηχος α'. Της ερήμου πολίτης.

Τριάς ή των Όσιων, τα της Λέσβου βλαστήματα Δαβίδ ο θεοφόρος, Συμεών και Γεώργιος, οι ζήσαντες ισάγγελον ζωήν, και δόξης μετάσχοντες θεϊκής, πασι δοτέ αιτημάτων τάς δωρεάς τοις πίστει ανακρόζουσί' Δόξα τω ένισχύσαντι υμάς, δόξα τω θαυμαστώσαντι, δόξα τω ένεργοῦντι δι' υμών πασιν ίάματα.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Άγιοι Γεώργιος
Μυτιλήνης,
Στυλίτης
και Δαβίδ ο Μοναχός

Οπτικοακουστικό Υλικό

Ακούστε το απολυτίκιο!

Σχετικές συνδέσεις

- [Όσιος Γεώργιος επίσκοπος Μυτιλήνης](#)
- [Σύναξη Πάντων των εν Λέσβω Αγίων](#)